

Vaste Commissie voor Taaltoezicht
Warandeborg 4 – 1000 BRUSSEL

Brussel, 27 november 2013

Uw brief van:
Uw kenmerk:
Ons kenmerk: 45.109/II/PF
[...]

[...]

Mevrouw de Staatssecretaris,
Mijnheer de Burgemeester,

Ter zitting van 22 november 2013 onderzochten de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een klacht die ingediend werd in naam van de [...] via zijn advocaat, meester [...]

De klager diende bij zijn aankomst op het Belgische grondgebied een asielaanvraag in. De procedure werd in het Nederlands gevoerd conform artikel 51/4, §3, van de wet van 15 december 1980. De aanvraag werd verworpen bij beslissing van 20 november 2012.

Vervolgens diende de klager, op basis van artikel 9 bis van de wet van 15 december 1980, via de burgemeester van Charleroi een regularisatieaanvraag in het Frans in op 10 februari 2013. De Dienst Vreemdelingenzaken nam een negatieve beslissing op 12 juni 2013, wat aan de klager betekend werd via de burgemeester van Charleroi.

De klager betwist de administratieve geldigheid van deze kennisgeving omwille van het feit dat ze hem in het Nederlands werd overgemaakt.

Het bevel om het grondgebied te verlaten alsook de akte van kennisgeving is in het Nederlands en het Frans gesteld, en de motivatie van de Dienst Vreemdelingenzaken en de kennisgeving aan de burgemeester van Charleroi zijn in het Nederlands gesteld.

Twee verschillende wetten lijken *prima facie* in concurrentie met elkaar. Het betreft artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 en artikel 39 van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT).

Artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 stelt het volgende:

"§1. Het onderzoek van de in de artikelen 50, 50bis, 50ter en 51 bedoelde asielaanvraag geschiedt in het Nederlands of in het Frans.

De taal van het onderzoek is tevens de taal van de beslissing waartoe het aanleiding geeft alsmede die van de eventuele daaropvolgende beslissingen tot verwijdering van het grondgebied.

§ 2. De vreemdeling, bedoeld in de artikelen 50, 50bis, 50ter of 51, dient onherroepelijk en schriftelijk aan te geven of hij bij het onderzoek van de in de vorige paragraaf bedoelde aanvraag de hulp van een tolk nodig heeft.

Indien de vreemdeling niet verklaart de hulp van een tolk te verlangen, kan hij volgens dezelfde regels het Nederlands of het Frans kiezen als taal van het onderzoek. Indien de vreemdeling geen van die talen heeft gekozen of verklaard heeft de hulp van een tolk te verlangen, bepaalt de Minister of zijn gemachtigde de taal van het onderzoek, in functie van de noodwendigheden van de diensten en instanties. Tegen die beslissing kan geen afzonderlijk beroep worden ingesteld.

§ 3. Bij de procedures voor de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en voor de Raad van State alsmede indien de vreemdeling tijdens de behandeling van de asielaanvraag of binnen een termijn van zes maanden na afloop van de asielprocedure verzoekt om het toekennen van een machtiging tot verblijf op grond van de artikelen 9bis of 9ter, wordt de taal gebruikt die overeenkomstig paragraaf 2 is gekozen of bepaald.

Paragraaf 1, tweede lid, is van toepassing."

Artikel 39 van de SWT regelt de betrekking tussen de centrale diensten en de plaatselijke diensten in hun binnendiensten en schrijft in §2 het volgende voor: "In hun betrekkingen met de plaatselijke en gewestelijke diensten uit het Nederlandse, het Franse en het Duitse taalgebied, gebruiken de centrale diensten de taal van het gebied."

1. Hiërarchie der normen

Er dient verwezen te worden naar artikel 1, §1, 1°, SWT dat als volgt luidt: "Deze gecoördineerde wetten zijn toepasselijk:

1° op de gecentraliseerde en gedecentraliseerde openbare diensten van de Staat, van de provinciën, van de agglomeraties, van de federaties van gemeenten en van de gemeenten, voor zover zij inzake taalgebruik niet beheerst worden door een andere wet."

De wet van 10 juli 1996 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 bevat taalbepalingen die de toepassing van de gecoördineerde wetten uitsluiten.

Er dient dan ook een onderscheid gemaakt te worden tussen de inhoud en de vorm, met name, enerzijds, de beslissing met motivering van de administratieve overheid in het kader van de wet van 15 december 1980, en, anderzijds, de kennisgeving van deze beslissing door een plaatselijke overheid zoals onderstreept wordt door een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 3 mei 2013 (vertaling): "De Raad onderstreept dat er een onderscheid gemaakt dient te worden tussen, enerzijds, de beslissing genomen door de administratieve overheid in antwoord op een aanvraag voor een verblijfsvergunning en, anderzijds, de instructies met betrekking tot de kennisgeving van deze beslissing die gestuurd worden aan de burgemeester van de verblijfplaats van de verzoekende partijen."

Een arrest van de Raad van State van 5 maart 2013 (nr. 222.741) bevestigt deze interpretatie (vertaling): "het aangevallen arrest maakt een incorrecte toepassing van artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980, aangezien de tegenpartij (asielaanvrager) kennis kon nemen van

de motieven en de inhoud van de akte in de taal die opgelegd werd door deze wetsbepaling (in casu het Frans);" en "dat de verzoeker (de Belgische Staat) de brief waarmee hij zich tot de burgemeester van Brugge wendde, met het oog op de betekening van de akte aan de verzoeker, in het Nederlands opstelde om te voldoen aan artikel 39, §2, van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, dat van openbare orde is en aan de centrale diensten in hun betrekkingen met de plaatselijke diensten het gebruik van de taal van het gebied oplegt."

2. Bevoegdheid van de VCT

De VCT is enkel bevoegd voor wat de toepassing van de SWT betreft (advies nr. 30.285 van 18 maart 1999), in casu voor wat de voorwaarden van de kennisgeving van de beslissing betreft. Zij is onbevoegd voor wat het taalgebruik betreft overeenkomstig artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 aangaande de beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken en de motieven ervan.

In casu zijn de instructies die gegeven werden aan de burgemeester van de gemeente Charerloi, die moest overgaan tot kennisgeving van de beslissing die door de Dienst Vreemdelingenzaken genomen werd, in het Nederlands gesteld. De Dienst Vreemdelingenzaken is echter een centrale dienst zoals bedoeld in artikel 39, §2, van de SWT, die in zijn betrekkingen met de plaatselijke diensten, de taal van het gebied gebruikt, in casu het Frans.

Op dit punt is de klacht ontvankelijk en gegrond.

Dezelfde redenering dient gevolgd te worden voor de betekening van het bevel om het grondgebied te verlaten, dat in het Frans gesteld had moeten zijn, en niet, zoals in casu het geval was, in het Nederlands en het Frans.

3. De betrekking met de particulier

Artikel 12 van de SWT schrijft het volgende voor: "Iedere plaatselijke dienst, die in het Nederlandse, het Franse of het Duitse taalgebied is gevestigd, gebruikt uitsluitend de taal van zijn gebied voor zijn betrekkingen met de particulieren [...]", en artikel 13, lid 2, SWT, luidt als volgt: "Iedere belanghebbende, die er de noodzaak van aantoonde, kan zich kosteloos een gewaarmerkte vertaling in het Nederlands, in het Frans of in het Duits, naar gelang van het geval, laten uitreiken. Die vertaling heeft waarde van uitgifte of van gelijkkluidend afschrift. De belanghebbende vraagt ze aan de gouverneur van de provincie van zijn woonplaats of, indien het een vertaling in het Duits geldt, aan de gouverneur van de provincie Luik."

Dezelfde redenering dient gevolgd te worden, met name dat de motivering van de beslissing tot weigering van de regularisatieaanvraag op basis van artikel 9 bis van de wet van 15 december 1980 onderworpen is aan artikel 51/4, §3, van dezelfde wet en niet tot het toepassingsdomein van de SWT behoort. De VCT is dan ook onbevoegd om zich uit te spreken over de correcte toepassing van artikel 51/4, §3, van de wet van 15 december 1980. De artikelen 12 en 13 van de SWT zijn dan ook niet van toepassing wat de motivering van de beslissing betreft.

4. De nietigheid

Wat de nietigheid van de administratieve akten en reglementen betreft die naar vorm en inhoud in strijd zijn met de bepalingen van de SWT, verwijst de VCT naar artikel 58 van deze zelfde wetten (advies nr. 45.001 van 7 juni 2013).

Een afschrift van dit advies wordt gestuurd aan de klager.

Met bijzondere hoogachting,

De Voorzitter,

[...]